

РЕШЕНИЕ

№ 16354

гр. София, 09.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 15.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9405** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от АПК, във връзка с чл.

1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Делото е образувано по искова молба на А. М. Д., [населено място], срещу Национален осигурителен институт за присъждане на обезщетение в размер на 1000 лв. за претърпени нематериални вреди, във връзка с Наказателно постановление № НГ-21-01255042/21.12.2022г. на Ръководителя на ТП на НОИ-С. град и образувано изпълнително производство чрез присъединяване към съществуващо такова на публичен изпълнител на НАП. В приложеното решение за поправка на № и дата на НП, като е уточнено, че става въпрос за НП НГ-1-21-01318426/09.03.2023г. на Ръководителя на ТП на НОИ-С. град.

Ищецът поддържа, че е претърпял нематериални вреди, изявяващи се в причинен допълнително стрес, явяващ се усложнение на здравословния му статус – налично тежко хронично заболяване, което е категоризирано с 80% нетрудоспособност и в момент на медицински интервенции, както и стрес, причинен от неправилно тълкуване на приложение на материалния закон, видно от мотивите на решението, предвид наличието на заличен ЕТ и извършено уведомление на НОИ към момента на заличаването. В съдебно заседание поддържа иска и моли да се уважи изцяло и напълно. Имайки предвид заболяването от 2002г., процентът на неработоспособността му се увеличава. Всякакъв излишен стрес, излишна тревога, излишна възбуда представлява усилване на въздействието върху болестта мв. Фактът, че от първата ТЕЛК с определен 65% ТНР, а настоящата в момента е 80 % за периода от осем

години - показва влошаване на състоянието му с 15 процента, което е значително ускоряване. Производството по НП и обжалването му и предвид факта, че този период довел до спукване на стомаха и усложнение на дебелото черво, този стрес и притесненията му създали риск, който частично се изразил в две последователни отлагания на хирургичната интервенция и операция за възстановяване на стомашния проблем. Моля предвид всичко изложено и представените доказателства да се уважи иска ми и присъдите исканото обезщетение за неимуществени вреди. Претендира разности - държавна такса.

Ответникът НОИ оспорва исковата молба като неоснователна и недоказана, иска отхвърлянето ѝ. Счита, че не са налице предпоставките на отговорността по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Излага подробни съображения в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за основателност и уважаване на исковата претенция.

Административен съд-София град, след като обсъди наведеното в исковата молба и писмения отговор, ведно с доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

С влязло в сила на 12.09.2023г. съдебно решение № 3832/12.08.2023г. по нахд № 4956/2023г на СРС, 93 състав, поправено с Решение № 4966/02.11.2023г. на същия състав, е отменено НП № НГ-1-21-01318426/09.03.2023г. на Директора на ТД на НОИ С. град, с което на А. М. Д. на основание чл.349, ал.1 от КСО е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. По делото е приложено отмененото НП № НГ-1-21-01318426/09.03.2023г. на Ръководителя на ТП – С. град.

Съгласно представена справка за задълженията към 17.10.2023г., в справка за задълженията, плащанията по които подлежат на разпределение от публичен изпълнител фигурира НП № НГ-1-21-01318426/09.03. 2023г. на Директора на ТД на НОИ, като в забележка е отбелязано „обжалва се, спряно изпълнение.“

За здравословното състояние на ищеца са представени ЕР № 3182 от 24.11.2016 изд. от Първа МБАЛ, ЕР № 1 от 6.01.2020г. изд. от Университетска първа МБАЛ ЕАД, и ЕР № 90394 от 3.02.2023г от Университетска първа МБАЛ ЕАД, видно от които А. Д. е дадена оценка на работоспособността ТНР 75% по първото решение и 80 % по второто решение. Представени са епикризи от 07.12.2023г. и от 26.01.2024г. от УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, за направени изследвания при първата и за оперативни процедури на тъки и дебел черва.

Събрана е информация от НАП, с писмо изх.№ 01255042/21.12.2022г. на НОИ – С. град относно наличие на доказателства за предявяване на НП, съгласно която към 29.02.2024г. не е предявено за събиране в ТД на НАП С., Дирекция „Събиране“ и по електронен път.

Съгласно Удостоверение за наличие или липса на задължения и обезпечителни мерки от 22.01.2024г. е посочено, че има задължения със спряно изпълнение, като е посочено НП № НГ-1-[ЕГН]/09.03.2023г. Разпореждане за частично прекратяване на производство по принудително изпълнение съгласно чл.225 от ДОПК изх.№ С240022-035-0023300/21.02.2024г., предвид постъпилото съдебно решение а отмяна на НП частично е прекратено производството по изпълнителното дело в частта за изпълнителен титул НП № НГ-1-[ЕГН]/09.03.2023г.

По отношение доказването на вредите ищецът дава сам обяснение за емоционалното и психическо състояние и какво влияние му е оказано в резултат на НП и образуването

изпълнително производство, нямал друг близък, който има непосредствен поглед тук в България, той сам поддържа и изяснява в какво се изразяват вредите – стрес и притеснения, заедно със здравословното му състояние, като вдигнал процента на ТНР, по това време се наложила операция, всичко това довело до спукване на стомаха, наложило се да се отлага операция.

Правни изводи на съда:

Съдът намира, че искът за обезщетение е процесуално допустим, тъй като са налице предпоставките по чл.203 и следващите от АПК, чл.1 от ЗОДОВ. Ищецът твърди, че е претърпял вреди от незаконосъобразен акт – наказателно постановление, издадено от орган при ответника, сочат се вреди, твърдени да са произлезли именно от това наказателно постановление. В случая независимо, че в исковата молба е посочено НП с № НГ-1-21-01255042/21.12.2022г., предвид представените съдебни решения, в това число решение № 4966/02.11.2023г. по НАХД № 4596/2023г. на СРС за поправка и представеното НП е ясно, че става въпрос за НП № НГ-1-[ЕГН]/09.03.2023г. Съгласно мотивите по т. 1 от ТП № 2/19.05.2015 г., следва да се приеме, че издаването на процесното наказателно постановление е последица от изпълнение на нормативно възложени задължения, упражнена административно-наказателна компетентност, законово предоставена на органите в рамките на административната им правосубектност, което по своето съдържание представлява изпълнение на административна дейност и в този смисъл същото представлява властнически акт, издаден от административен орган и въпреки че поражда наказателноправни последици, е правен резултат от санкционираща административна дейност. Не е налице друг процесуален ред, по който увреденото лице би могло да предяви претенциите си (аргумент по чл.8, ал.1 от ЗОДОВ). Искът е предявен срещу легитимиран ответник съгласно чл.205 от АПК – НОИ е юридическото лице, към който е наказващият орган. Тоест, налице са всички положителни процесуални предпоставки и не се откриват отрицателни процесуални предпоставки за водене на делото. Искът е предявен след отмяната на НП съгласно чл.204, ал.1 от АПК.

Разгледан по същество искът се явява частично основателен.

За да възникне отговорността по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ следва да са налице три елемента на следния правопораждащ фактически състав: 1. незаконосъобразност на акт, действие или бездействие на ответника при или по повод изпълнение на административна дейност.; 2. Вреди - имуществени или неимуществени и 3. пряка причинна връзка между първия и втория елемент. Отговорността е безвиновна - аргум. от чл.4 ЗОДОВ), по което се различава от отговорността по чл.45 и сл. от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД).

По отношение на първия елемент - както беше посочено по-горе в решението, отмененото НП представлява властнически акт на административен орган, издаването му е санкционираща административна дейност. Тоест, налице е административен акт като част от първия елемент на отговорността по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Неговата незаконосъобразност е установена с влязло в сила съдебно решение. Така първият елемент на отговорността е изпълнен.

По отношение на останалите предпоставки за ангажиране на отговорността на НОИ за причинени вреди по реда на ЗОДОВ – вреди и причинна връзка с отменения акт, съдът намира следното:

Действително, ищецът не е ангажирал гласни доказателства за доказване на твърдените болки и страдания, които е преживял, като посочва, че няма близки, които

да имат непосредствен поглед в страната върху състоянието му и дава сам в изявления по делото твърдения за тези вреди, като се позовава на писмени доказателства за здравословното си състояние и за движението на изпълнителното производство и задълженията му. Съдът намира, че доказването на неимуществени вреди не е задължително да е с гласни доказателства, стига установените факти и обстоятелства по делото в тяхната съвкупност да навеждат за претърпени такива негативни изживявания във връзка с отменения като незаконосъобразен административен акт.

Предвид от една страна издадения спрямо ищеца санкционен акт и включването му като изпълнителен титул към образувано изпълнително дело и от друга страна здравословното състояние на ищеца, който има сериозно заболяване и в периода е бил с признат % на ТНР 75%-80%, свидетелстват за неминуемо причиняване на стрес и притеснения у санкционираното лице, което е и длъжник за санкцията и чиято правна сфера е засегната неблагоприятно. Този стрес е пряко причинен от НП, което няма как да не е засегнано като санкционен акт и емоционално адресата, с оглед евентуално намаляване на имуществото му, като макар и да не са предприети действия за изпълнение, това НП е достигнало до публичния изпълнител, включено е в изпълнителното дело като изпълнителен титул и в справката за задължения и ищецът е застрашен да претърпи неблагоприятни имуществени последици. Ако това незаконосъобразно НП не бе издадено то нямаше да се стигне до това застрашаване и съответно стрес и притеснения, като съдът намира причинната връзка за пряка и непосредствена. Съдът не счита обаче, че се доказва пряка и непосредствена причинна връзка между НП и заболяванията на ищеца, такива доказателства липсват, а и доказването на влошаване на здравословното състояние, вследствие на определени фактори, изисква експертно становище, каквото не е ангажирано от ищеца. Но фактът на тези заболявания следва да се отчете при преценката за търпене на вреди, защото лице с недобро здравословно състояние по принцип е по уязвимо и би било по силно емоционално засегнато от такива неблагоприятни за него и правната му сфера актове. Наличието на тези заболявания, въобще влошеното здравословно състояние на едно лице, създават предпоставки за сигурно изживяване на стрес и притеснения за адресата на наложената глоба. В този смисъл съдът ги взема предвид като преценява доказването на твърдените от ищеца вреди, а не възприема същите като последица от отмененото НП. Предвид липсата на други доказателства, относно интензитета и степента на тези негативни изживявания, които носи незаконосъобразния санкционен акт за ищеца, то същите не следва да се обезщетяват в пълния претендиран размер, а в по малък размер от 190 лв., който съдът намира за съответен на вредите, както са доказани. В чл.4 от ЗОДОВ не са установени критерии за определяне на размера на обезщетението за неимуществени вреди. Съгласно §1 от ДР на ЗОДОВ за неуредените въпроси се прилагат разпоредбите на гражданските и трудовите закони. В настоящия случай приложение намира разпоредбата на чл.52 от ЗЗД. Съгласно трайно установената съдебна практика понятието „справедливост” по смисъла на чл.52 ЗЗД не е абстрактно, а е свързано с преценката на редица конкретни, обективно съществуващи при всеки отделен случай обстоятелства, които следва да се вземат предвид от съда при определяне на обезщетението за неимуществени вреди. Такива обстоятелства са вида, характера и интензитета на увреждането, съпоставени със състоянието на ищеца преди него.

Съдът намира, че е справедливо обезщетение е в размер на 190 лв. В този размер от 190 лв. искът за неимуществени вреди следва да бъде уважен, а в останалата част до

претендираните 1000 лв. отхвърлен като недоказан.

При този изход на делото и на основание чл. 10 ал. 3 от ЗОДОВ основателна е претенцията на ищеца за присъждане на сторените и доказани в настоящето съдебно производство разноски за държавна такса. По отношение на искането за юрисконсултско възнаграждение се дължи такова съгласно чл.10, ал.4 от ЗОДОВ във връзка с чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ съразмерно на отхвърлената част от иска – 89 лв.

Воден от горното и на основание чл. 203 от АПК във вр. с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Националния осигурителен институт да заплати на А. М. Д. с ЕГН [ЕГН] сумата от 190 лв. (сто и деветдесет лева), представляваща обезщетение за претърпени от ищеца неимуществени вреди от отмененото като незаконосъобразно НП № НГ-1-21-01318426/09.03.2023г., издадено от ръководителя на ТП на НОИ-С. град.

ОТХВЪРЛЯ иска в размера му над 190 лв. до 1000 лв.

ОСЪЖДА Националния осигурителен институт да заплати на А. М. Д. с ЕГН [ЕГН] сумата от 10 лв. (десет лева) разноски по делото.

ОСЪЖДА А. М. Д. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Националния осигурителен институт сумата от 89 лв. (осемдесет и девет лева) юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: